

Kongl. Maj:ts

Mådiga

Förordning,

Angående

Ägtenskaps Skilnader;

Gifwen Stockholms Slott på Riks-Salen

den 27 April 1810.

Stockholm 1810,
tryckt hos Directeuren och Kongl. Fält-Boktryckaren
Peter Gohm.

Wi CARL med Guds Nåde
Sweriges, Göthes och Wendes
Konung 2c. 2c. 2c. Ursvinge til Norrige,
Hertig til Schleswig Hollstein 2c. 2c.
Göre wetterligt: at, sedan hos Os Rikets Ständer i
underdånighet anhållit om granskning af hwad allmän-
na Lagen angående Rätts- skilnader förordnar, samt
hemstält ei allenast, at Domaren skulle åga, at i wis-
fall, som i Lagen förut icke äro nämnde, döma til skil-
nad i Rättskap, utan ock, at närmare måtte bestämmas
i hwilka händelser sådan skilnad sige hos Os i under-
dånighet sökas; Så hafwe Wi med Rikets Ständer, efter
öfwerwågaande af detta ämne, funnit godt i nåder stad-
ga som följer: Utom de i XIII Cap. Gisttermåls Balken
upptagne händelser, må Domstolarne åga, at på ena Ma-
kans påstående döma til skilnad i Rättskapet: när den
andra Makan blifwit dömd på lifstid til fängelse eller
landsflykt: när den wid Domstol blifwit förwunnen at
hafwa stämplat eller anstält försåt emot den andra Ma-
kans lif: samt om den fallit uti werkelig galenskap, som
efter säkra bewis oafbrutit fortfarit i fulla tre år och,
enligt behörig Läkares intygande, någon förhoppning ic-
ke är om den wansinniges återställande til hälsan; dock
må, i det första fallet, skilnad ei tillåtas, i händelse den
andra Makan i mer eller mindre mon bewisligen warit
wållande til, eller delagtig uti, den dömdes brott; och
när skilnad sökes för den andra Makans wansinnighet,
åligger det Domaren, at, sedan den wansinniges när-
maste Släktingar, eller, då de ei finnas, förre Förmyndare
eller Gistoman blifwit hörde, noga undersöka Makarnes för-

ra sammanslufnad och, så wida ſke kan, utleta, om anledning-
gen til galenskapen wore gifwen eller påskyndad af den
andras förhållande, i hwilket fall ſkilnad ei må åga rum.

Då för ſtämpling eller förſåt mot andra Makans lif
til ſkilnad dömes, åge den oſkyldige Makan den rätt til
egendomen i Boet 4. och 5 §. §. i XIII Cap. Gifter-
måls Balken utſtaka; träder den oſkyldige i annat gifte,
niute Barnen den egendom, ſom den enligt 5. §. i ſådant
fall bör från ſig lämna; men när galenskap gifwit an-
ledning til ſkilnaden, ſkal ei allenast hwardera Makan
wid ſin lagliga rätt i Boet bibehållas, utan ock den Ma-
ka, ſom af ſådan orſak ſkilnad ſökt och wunnit, ei der-
føre anses befriad från ſin pligt, at, efter tillgång och
behof, ſå wäl om den oſkyldige Makans framtida för-
nödenheter, ſom ock om Barnen, draga förſorg. Och må
när ſkilnad ſökes för brott, den ei bewiſas, om Makar-
ne, efter den brottsliges beſtraffning, å nyo ſammanslyt-
tat och haft ſaml: g.

Utom ofwannämnde händelser, då frågor om Ägten-
ſkaps ſkilnad böra af wederbörlig Domſtol upptagas och
atgöras, må ock ſkilnad ſökas, när andre anledningar ſig
dertil förete, ſåſom: när den andra Makan bliwit genom
Laga kraft wunnen Dom til lifwets eller årans förluſt
ſkyldig känd, om den ock genom Kongl. Råd fått förſko-
ning från dödsſtraffet eller åran återſkänkt: när den
bliwit förwunnen til annat groft eller werkligt wan-
frågande brott eller dömd til fäſtnings-ſtraff på beſtäm-
de år: eller betrådes med flöſeri, dryckenskap och wäld-
ſamt ſinnelag, ſamt när en ſådan ſtridighet i lynne och
tankeſätt hos begge Makarne ſig yppar, ſom, under beſtän-
dige tilfällen til utbrott, ſlutligen öfwergår til afſky
och hat. I deſa fall må underdånig Ansökning om Wår
nådiga tillåtelse til ſkilnaden ingifwas til Wår Juſtitiæ-

Revisions Expedition, hwarwid, i de händelser då skilnad sökes för brott och undergången bestraffning, bör bifogas utslaget, derigenom den andra Makan blifwit dömd, med betyg om dess laga kraft samt straffets verkställande, och i de öfriga händelserna, behörige bewis efter omständigheterna företes, om undergångne sådane warnings grader, som XIV. Cap. 1. §. Giftermåls Balken, XIX. Cap. 4 §. Ärfda Balken, Kongl. Förordningen den 17 April 1733. samt Kyrko-Lagen anwisa. Och wele Wi, sedan andra Makan blifwit hörd, samt Dom-Capitlet med wederbörande Prästerskaps betyg och eget underdånigt utlåtande inkommit, Wårt beslut öfwer Ansökningarne, efter Högsta Domstolens hörande, i Stats-Rådet fatta.

De Makar, som warda i Ägtenskapet, skilde må ei tråda i annat gifte förr, än efter den tid och i den ordning XII. Cap. 2. §. Giftermåls Balken samt 3. puncten af Kongl. Förklaringen den 23 Mars 1807 föreskrifwa. Och kommer alt, hwad om Ägtenskaps skilnader i allmänhet blifwit förordnad, äfwen at lämpas til sådane Ägtenskap, som med håfداد fåstegwinna äro begynt, men ei genom wigsel fullbordade.

Hwad Wi således funnit godt i nåder stadga, det hafwa alle, som wederbör, at ställa sig til underdånig efterrättelse. Til yttermera wisso hafwe Wi detta med Egen hand underskrifwit och med Wårt Kongl. Sigill bekräftat. Stockholms Slott på Riks-Salen den 27 April 1810.

CARL.

(L. S.)

J. G. Turdijäll.